

[Boligministeren og ministeren for Grønland.]

tionsplanerne herved skulle få større mulighed for at blive realistiske, d. v. s. ikke blive sprængt af andre ministeriers eller styrelseres dispositioner. Jeg mener, at det ikke vil være rigtigt, at boligministeriet undlader at foretage disse forelæggelser. Behandlingen i boligministeriet og hos ministeriets rådgiver, den kommitterede i byplansager, omfatter en bedømmelse af forslagene ud fra tekniske, erhvervs- og befolkningsmæssige samt juridiske synspunkter. Da der er tale om ofte meget omfattende forslag, må behandlingen tage nogen tid. Hertil kommer, at der samtidig har foreligget omfattende planer for en lang række af landets byer, ligesom vi jævnslides hermed må behandle forslag til partielle byplanvedtægter og andre enkelt-sager af byplanmæssig karakter.

Der er her i landet som i andre lande en vis mangel på kvalificerede byplanteknikere, og vi har derfor haft nogle vanskeligheder med at fremskaffe det nødvendige kvalificerede personale, hvad der også står i forbindelse med de lønninger og de normeringer, som vi kan tilbyde. Spørgsmålet har nemlig også en økonomisk side, og en yderligere fremme af sagerne vil kræve forøgede udgifter. I øvrigt ekspederer vi i meget vidt omfang sagerne på den måde, at vi ikke afgiver et skriftligt svar til kommunerne, før ministeriet eller den kommitterede på stedet har gennemdrøftet forslaget og bemærkninger til dette med den pågældende kommunalbestyrelse. Vi har dog i de forløbne år stadig kunnet reducere den tid, som vi bruger til behandlingen af de enkelte byplanforslag, og jeg håber og regner med, at denne udvikling kan fortsætte. Vi anvender i øvrigt den fremgangsmåde, at vi, når vi modtager et forslag til en dispositionsplan, straks giver vedkommende kommunalbestyrelse meddelelse om, at vi har modtaget forslaget, og at vi vil forelægge det for de myndigheder og institutioner, hvis arbejdsområde berøres af forslaget. Kommunerne ved altså, hvad der sker med forslagene.

Det ærede medlem hr. Peter Kristensen (Ålborg) har stillet det spørgsmål til mig, om Ålborg kommune på samme måde, som tilfældet har været for Randers og København, gennem en bevilling over finans-

udvalget kan opnå statsstøtte til gennemførelse af et saneringsprojekt for Store Nygade kvarteret i Ålborg, eller om det bliver nødvendigt at afvente saneringskommissionens betænkning og et derefter følgende lovforslag.

Jeg vil gerne svare, at jeg ikke uden et fuldstændigt kendskab til den omtalte saneringsplans karakter og økonomi kan afgøre, om planen er af en sådan beskaffenhed, at der bør kunne opnås økonomisk støtte fra staten til dens gennemførelse. I øvrigt er min principielle stilling til disse sager den, at ydelse af statsstøtte til kommuner til sanering må afvente den forestående revision af boligtilsyns- og saneringsloven. Når der er gjort undtagelser herfra for Randers' og Københavns vedkommende, skyldes det, at der i disse to sager har foreligget ganske særlige omstændigheder.

For Randers' vedkommende er der tale om støtte til en plan indsendt til boligtilsynsrådet allerede i 1942, en plan, som kunne og burde have opnået statsstøtte, hvis ikke krigen med deraf følgende bolig- og materiale-mangel havde gjort det nødvendigt at give afslag. Der var her tale om et område, som foruden at indeholde en særdeles ringe boligbestand var udsat for regelmæssige oversvømmelser.

Støtten til den københavnske sanering i Saxogade er jeg gået ind for, fordi der her er tale om sanering af et område, der er typisk for en meget stor del af de saneringsopgaver, vi vil komme til at stå over for i fremtiden. Jeg har fundet det af værdi for det kommende arbejde, at man ved at iværksætte en sådan sanering allerede nu fik mulighed for at indhøste værdifulde praktiske erfaringer.

Som anført kan jeg ikke på det foreliggende grundlag afgøre, om der er særlige forhold, der taler for at søge en sanering af Store Nygade kvarteret i Ålborg gennemført på samme måde, som det er tilfældet for Randers' og Københavns vedkommende. Skulle det vise sig at være tilfældet, og kommunen fremsender et konkret, gennemarbejdet forslag til boligministeriet, vil vi selvfølgelig overveje det med velvilje. Dog må jeg tage det forbehold, at jeg ikke mener at kunne søge en finanslovbevilling, hvis planen fremkommer eller først kan færdig-